

KONKURS „JESTEM ZA POLSKA”

SCENARIUSZ PATRIOTYCZNEJ UROCZYSTOŚCI SZKOLNEJ

„Największą sztuką jest dobrze żyć dla Ojczyzny”

(czas trwania: 45 min- 50 min)

Scenografia i oprawa

Tło: biało-czerwona dekoracja, portret Kardynała Stefana Wyszyńskiego, mapa Polski.

Na środku cytat:

**„Sztuką jest umierać dla Ojczyzny,
ale największą sztuką jest dobrze żyć dla niej”.**

Cele:

- Ukazanie postaci Kardynała Stefana Wyszyńskiego jako patrioty oraz osoby godnej do naśladowania, której świadectwo życia i nauczanie stanowią nieprzemijające wartości w życiu człowieka.
- Upamiętnienie wartości patriotycznych.
- Refleksja nad życiem w duchu miłości do Ojczyzny.
- Inspirowanie uczniów do kształtowania postaw patriotycznych i społecznych.

(Uroczystość prowadzą dziewczynka i chłopiec. Wszyscy uczniowie ubrani są na galowo.)

Przebieg uroczystości

Prowadzący I:

Witam Szanownych Gości, Dyрекcję Szkoły, Nauczycieli i Uczniów!

Dziś zgromadziliśmy się, by wspólnie zastanowić się nad słowami Kardynała Stefana Wyszyńskiego: „Sztuką jest umierać dla Ojczyzny, ale największą sztuką jest dobrze żyć dla niej”.

Prowadzący II:

To przesłanie przypomina nam o tym, jak ważne jest to, by nasze życie było pełne miłości, szacunku i odpowiedzialności wobec naszej Ojczyzny.

Prowadzący I:

Pragniemy przypomnieć sobie prawdę o patriotyzmie – o miłości do Ojczyzny, która wyraża się nie tylko w bohaterstwie na polu walki, lecz przede wszystkim w codziennym życiu.

Wprowadzenie sztandaru szkoły. Odśpiewanie hymnu państwowego.

(Komendy: „**Bacność! Poczet sztandarowy, sztandar wprowadzić!**” , „**Do hymnu!**” na początek, a po odśpiewaniu hymnu: „**Po hymnie!**”. Po komendzie "Po hymnie" uczestnicy wracają do postawy swobodnej.)

Mazurek Dąbrowskiego

Jeszcze Polska nie zginęła,
Kiedy my żyjemy.
Co nam obca przemoc wzięła,
Szablą odbierzemy.

Marsz, marsz, Dąbrowski,
Z ziemi włoskiej do Polski.
Za twoim przewodem
Złączym się z narodem.

Przejdziem Wisłę, przejdziem Wartę,
Będziem Polakami.
Dał nam przykład Bonaparte,
Jak zwyciężać mamy.
Marsz, marsz, Dąbrowski...

Jak Czarniecki do Poznania
Po szwedzkim zaborze,
Dla ojczyzny ratowania
Wrócim się przez morze.
Marsz, marsz, Dąbrowski...

Już tam ojciec do swej Basi

Mówi zapłakany –

Słuchaj jeno, pono nasi

Biją w tarabany.

Marsz, marsz, Dąbrowski...

Prowadzący I:

Naród, Ojczyzna -te słowa Prymas Tysiąclecia zawsze zapisywał wielką literą. Wypływało to z jego szacunku i miłości do tego, co kryły w sobie te pojęcia. W Krakowie 12 maja 1974r. mówił: „Dla nas po Bogu największa miłość to Polska. Musimy po Bogu dochować wierności przede wszystkim naszej Ojczyźnie i narodowej kulturze polskiej. Będziemy kochali wszystkich ludzi na świecie, ale w porządku miłości”.

Prowadzący II:

Sztuką jest umierać dla Ojczyzny — to od nas wymaga poświęcenia, odwagi i wiary. Jednak największą sztuką jest żyć dla niej — to znaczy być dobrym obywatelem, troszczyć się o wspólnotę, szanować innych i dbać o przyszłość naszej Ojczyzny. Życie pełne miłości, uczciwości i odpowiedzialności to najpiękniejszy dar, jaki możemy ofiarować Polsce.

Prowadzący I:

Błogosławiony ks. kard. Stefan Wyszyński, czyli Prymas Polski niewątpliwie kochał Polskę i przede wszystkim wykazywał się wielkim oddaniem, przywiązaniem i szacunkiem – niezależnie od sytuacji, w której się znalazł.

Uczeń I:

Ojczyzna to ziemia, którą kochamy,

Gdzie nasza młodość, marzenia, łzy,

To wolność, co w sercu płonie,

To dom, do którego wracać chcemy.

Niech nasza miłość nie zgaśnie w cieniu,

Niech nasza wiara w przyszłości trwa,

Bo Ojczyzna — to nasza siła,

To nasz wspólny, wieczny skarb i dar.

PIOSENKA Kocham Cię Polsko

1. Kocham Cię, Polsko, za twą przeszłość sławną,
Którą przyniosły miecze Twe waleczne,
Za chrobre dzieje, co minęły dawno,
Lecz będą w pieśni aż po czasy wieczne.

Ref.: Kocham Cię, Polsko, za wiek sztuki złoty,
Światło kuźnicy i znicz oświecenia,
Za miasta stare przepysznej urody,
Co kryją skarby, których czas nie zmienia.

2. Kocham Cię, Polsko, za niewoli klęskę,
Którą dźwignęłaś z jasnym, dumnym czołem,
Za Twoją wolność lud szedł w boje z męstwem,
I niósł pod niebem swoje kosy gołe.

Ref.: Kocham Cię, Polsko, za dwie wielkie wojny,
Honor walecznych i trud wyzwolenia,
Za nowe życie, czas pracy spokojnej,
Za kwiaty, które kwitną na kamieniach.

3. Kocham Cię, Polsko, za doliny, góry,
Bure kominy, miasta Twe wysokie,
Jasne obłoki i przelotne chmury,
Co czasem wchodzą w szyby naszych okien.

Ref.: Kocham Cię, Polsko, za przyszłość Twą jasną,

Drogę szczęśliwą aż przez pokolenia,

Za zdrową młodzież, co czci ziemię własną,

Za to, co trwałe i to co się zmienia.

Kocham Cię, Polsko! Kocham Cię, Polsko! Kocham Cię!

(Tekst pochodzi z https://www.tekstowo.pl/piosenka,patriotyczne,kocham_cie_polsko.html)

Głos historii (Na scenę wchodzi uczniowie w strojach stylizowanych na różne epoki historyczne)

Prowadzący I:

Polska zna wielu bohaterów – ludzi, którzy dla Ojczyzny poświęcili życie: żołnierzy powstań, obrońców granic, bojowników o wolność ducha i słowa. Ich odwaga uczy nas, że miłość do kraju bywa trudna, ale nigdy nie jest daremna.

Scena 1.

Uczeń II (powstaniec):

Oddaliśmy życie, wierząc, że Polska kiedyś powstanie z ruin.

Uczeń III (żołnierz 1939):

Walcząc, myśleliśmy o tych, którzy po nas będą żyli w wolnym kraju.

PIOSENKA: Pierwsza Brygada

1.Legiony to żołnierska nuta,

Legiony to ofiarny stos.

Legiony to żołnierska buta,

Legiony to straceńców los.

Ref.x2: My, Pierwsza Brygada,

Strzelecka gromada,

Na stos rzuciliśmy swój życia los,

Na stos, na stos.

2.O ile mąk, ile cierpienia,

O ile krwi, przelanych łez.

Pomimo to - nie ma zwątpienia,

Dodawał sił - wędrówki kres.

Ref.x2: My, Pierwsza Brygada,

Strzelecka gromada,

Na stos rzuciliśmy swój życia los,

Na stos, na stos.

(Tekst pochodzi z https://www.tekstowo.pl/piosenka,zolnierska,pierwsza_brygada.html)

Prowadzący II:

Prawdziwa sztuka zaczyna się tam, gdzie kończy się wojna – w pokoju.

Scena 2 — Głos współczesności

(Na scenę wchodzi uczniowie w zwykłych szkolnych ubraniach, z książkami, laptopem, sportowym sprzętem.)

Uczeń IV:

A jak dziś żyć dla Ojczyzny?

Może wystarczy uczyć się rzetelnie, uczciwie pracować, szanować drugiego człowieka?

Uczeń V:

Może chodzi o to, żeby pamiętać o historii i troszczyć się o przyszłość – nie marnować talentów, rozwijać się, być dobrym dla innych?

Uczeń VI:

Patriotyzm to też dbałość o język, środowisko, kulturę.

Prowadzący I:

Współczesny patriota to nie tylko bohater wojenny.

To uczeń, nauczyciel, rodzic, sportowiec, lekarz, informatyk – każdy, kto swoją codziennością czyni Polskę lepszą.

Scena 3 — Słowa Kardynała Wyszyńskiego

(Na scenę wchodzi uczeń w roli Kardynała Wyszyńskiego lub lektor z podświetlonego miejsca czyta słowa z powagą.)

Uczeń VII:

„Sztuką jest umierać dla Ojczyzny, ale największą sztuką jest dobrze żyć dla niej.”

To wezwanie do nas: abyśmy byli ludźmi odpowiedzialnymi, odważnymi, uczciwymi.

Abyśmy budowali przyszłość naszego kraju – każdego dnia, na miarę własnych sił.

Prowadzący II:

Szczególne wskazania dotyczące tego, co czynić, by na miłość Boga odpowiedzieć miłością prymas Polski zawarł w **A B C Społecznej Krucjaty Miłości**.

Uczeń VIII:

1. Szanuj każdego człowieka, bo Chrystus w Nim żyje, bądź wrażliwy na drugiego człowieka, twój brata.

Uczeń IX:

2. Myśl dobrze o wszystkich- nie myśl źle o nikim. Staraj się nawet w najgorszym dostrzec coś dobrego.

Uczeń X:

3. Mów zawsze życzliwie o drugich - nie mów źle o bliźnich. Napraw krzywdę wyrządzoną słowem. Nie czyn rozdzwisku między ludźmi. Jednocz sercem i słowem.

Uczeń XI:

4. Rozmawiaj z każdym językiem miłości, nie podnoś głosu. Nie przeklinaj. Nie rób przykrości. Nie wyciskaj łez. Uspakajaj i okazuj dobroć.

Uczeń XII:

5. Przebaczaj wszystko wszystkim. Nie chowaj w sercu urazy. Zawsze pierwszy wyciągnij rękę do zgody.

Uczeń XIII:

6. Działaj zawsze na korzyść bliźniego. Czyn dobrze każdemu, jakbyś pragnął, aby tobie czyniono. Nie myśl o tym, co tobie jest kto winien, ale co ty jesteś winien innym.

Uczeń XIV:

7. Czynn timer współczuj w cierpieniu. Chętnie śpiesz z pomocą, radą, pociechą, sercem.

Uczeń XV:

8. Pracuj rzetelnie, bo z owoców twojej pracy korzystają inni, jak ty korzystasz z pracy drugich.

Uczeń XVI:

9. Włącz się w społeczną pomoc bliźnim. Otwórz rękę ubogim i chorym. Użyczaj ze swego. Staraj się dostrzec potrzebujących wokół siebie.

Uczeń XVII:

10. Módl się za wszystkich, nawet za nieprzyjaciół.

(<https://wyszynskiprymas.pl/abc-spolecznej-krucjaty-milosci/>)

Uczeń XVIII:

Ojczyzna jest w naszych dłoniach,
w słowach, które wypowiadamy,
w czynach, które budują jutro.
Nie trzeba bohaterstwa na barykadach –
czasem wystarczy odwaga bycia dobrym.

Uczeń XIX:

Patriotyzm zaczyna się tam,
gdzie podnosisz papier z chodnika,
gdzie dotrzymujesz słowa,
gdzie szanujesz innych –
bo Polska to my.

Prowadzący I:

Dziś historia wzywa nas nie do walki, ale do odpowiedzialności.

Prowadzący II:

Niech każdy z nas odpowie sobie:
Jak mogę dobrze żyć dla Ojczyzny?
Może uczciwą nauką?

Może troską o słabszych?

Może mądrym używaniem wolności?

Sztuka życia to służba Ojczyźnie

i drugiemu człowiekowi,

to miłość, mądrość, odwaga.

Niech wiara nie gaśnie w nas.

Wszyscy uczniowie razem:

„Chcemy dobrze żyć dla Polski – uczciwie, odpowiedzialnie i z sercem.”

Prowadzący I:

Niech dzisiejsze spotkanie będzie dla nas inspiracją, bo patriotyzm nie przejawia się w wielkich słowach, lecz w codziennych czynach.

Prowadzący II:

Żyjmy tak, by nasze życie było świadectwem miłości do Ojczyzny — bo to jest prawdziwa sztuka, którą każdy z nas może i powinien opanować.

PIOSENKA „Nie rzucim ziemi”

Nie rzucim ziemi, skąd nasz ród

Nie damy pogrześć mowy

Polski my naród, Polski lud

Królewski szczep Piastowy

Nie damy, by nas zgnębił wróg!

Tak nam dopomóż Bóg!

Tak nam dopomóż Bóg!

Do krwi ostatniej kropli z żył

Bronić będziemy ducha

Aż się rozpadnie w proch i w pył

Krzyżacka zawierucha

Twierdzą nam będzie każdy próg.

Tak nam dopomóż Bóg!

Tak nam dopomóż Bóg!

Nie będzie Niemiec pluł nam w twarz

Ni dzieci nam germanił!

Orężny wstanie hufiec nasz

Duch będzie nam hetmanił

Pójdziem, gdy zabrzmiał złoty róg.

Tak nam dopomóż Bóg!

Tak nam dopomóż Bóg!

Nie damy miana Polski zgnieść

Nie pójdziem żywo w trumnę

W ojczyzny imię, na jej cześć

Podnosi czoła dumne

Odzyska ziemi dziadów wnuk.

Tak nam dopomóż Bóg!

Tak nam dopomóż Bóg!

Przetrwamy złego losu dni,

Duch nasz się z ziem wyzwoli,

Z naszych ofiar, z trudu, z krwi

Powstanie mściciel doli.

W złoty wolności zagrzmie róg!

Tak nam dopomóż Bóg!

Tak nam dopomóż Bóg!

(Tekst pochodzi z <https://www.tekstowo.pl/piosenka,patriotyczne,rota.html>)

Wyprowadzenie sztandaru. Komenda: „Baczność! Poczet sztandarowy, sztandar wprowadzić!” . Zakończenie uroczystości.

Bożena Staszek

PIOSENKA: Kocham Cię Polsko

(Tekst pochodzi z https://www.tekstowo.pl/piosenka,patriotyczne,kocham_cie_polsko.html)

PIOSENKA: Pierwsza Brygada

(Tekst pochodzi z https://www.tekstowo.pl/piosenka,zolnierska,pierwsza_brygada.html)

A B C Społecznej Krucjaty Miłości.

(<https://wyszynskiprymas.pl/abc-spolecznej-krucjaty-milosci/>)